

Evangelikus hírlevél

A BAKONYCSERNYEI – SÚRI EVANGÉLIKUSOK KIADVÁNYA.

A TARTALOMBÓL

Nagyvelegi hírek

Ádventi gyertyák

Fehéren feketén

Rövid hírek Bakonycsernyéről

Súri hírek

Aki könyörül

Ádventi gyertyagyújtáson

XX. EVFOLYAM II. SZAM. 2019. DECEMBER

Isten ajándéka

„Szeretem az Urat, mert meghallgatja könyörgésem szavát.” 116. Zsoltár 1. vers

Bethlehemi jelentet Súr község főterén

A karácsonyt szinte mindenki szereti. Mind a keresztyének, mind azok, akik nem járnak hitben. Hiszen annyi szép gyermekkori emlék kapcsolódik hozzá – ajándékok, meglepetések, édes kis titkok. A felnőttek számára is sok értéket hordoz: ilyenkor találkoznak egymással a családok, régen látott rokonok jönnek el, jókat eszünk és kellemesen pihenünk egymás társaságában.

Ismert szlogen, hogy a karácsony a szeretet ünnepe. Ennek igazsága kétségtelen. De leszűkítjük a kijelentés értelmét, ha csupán az ember-szeretetre gondolunk ilyenkor. Karácsony gondolatából ugyanis nem lehet kihagyni az isteni dimenziót sem. Hiszen az ünnep alapja és lényege, hogy Jézus Krisztus emberré lett, amikor megszületett egy piciny falu hűvös istállójában. Ez az esemény pedig időtlenül tanúskodik Isten felénk való végtelen szeretetéről. Hiszen semmi más oka nem rá, hogy egyszülött Fiát elküldje hozzánk. Csak ennyi, hogy minden hitel-lenségünk és gyalogságunk ellenére szeretet bennünket. Ennek mély megértése pedig a hálátelt csodálkozást kelti fel az emberben, ahogy énekeljük szép evangélikus énekünkben is: „**Haragot, átkot érdemeltem, És Isten megkegyelmezett. Szent Fia vérzett én helyettem, Hogy eltörölje vétkemet. Mért történt, fel nem foghatom! Csak kegyelem, csak irgalom!**” (Ev.Énekeskönyv 327/2). Ez az egyetlen versszak is jól összefoglalja, amit megváltásnak nevezünk. Jézus elveszi a bűnbánó ember minden vétkét és végtelen szeretetét adja helyette.

Régen, otthon a családban mindig úgy éltem meg a karácsonyt, hogy gyermeki kívánságaim a várakozás felett teljesültek. Az ünnep csodáján és csillogásán túl ugyanis ott vártak még az ajándékok is. Ugyanígy, várakozás felett áld meg bennünket is az ÚR. Hiszen már az is óriási dolog, hogy Megváltót küldött értünk, akit követve eljuthatunk az örök életre. Ezen felül azonban még többet is ad: gondot visel rólunk földi ván-

dorlásunkban. Nem csak életünk távlatával foglalkozik, de törődik mindennapos viszontagságainkkal is. Erről tesz biznyságot a fenti Ige, ahol a Zsoltáros arról vall, hogy mennyire szereti az Urat, hiszen meghallgatja könyörgését.

A gyermekek gondolatait decemberben átjárják a kívánságok. Mit is kérjek először a Mikulástól, majd a Jézuskától? Ezeknek a vágyaknak viszont csak akkor van értelme, ha valaki meghallgatja őket. Milyen nagyszerű lenne, ha felnőtként is, idősként is kívánhatnánk még. Vagy már annak is örülnénk, ha csak meghallgatna valaki bennünket. De sajnos gyakran az áhított személy vagy túl elfoglalt, vagy túl távol van, vagy már nem része életünknek. Aztán, ha végül sikerül is kiönteni a lelkünket, nem biztos, hogy a másik megért, nem biztos, hogy mellénk tud állni vagy képes lenne segíteni.

Az idézett bibliai Ige azonban éppen arról szól, hogy Isten igenis meghallgatja esendő szavainkat. Figyel ránk, és érdeklődik mindaz, ami bennünket foglalkoztat. Közel van mindenkinek, akinek van kellő bátorsága és bizalma, hogy hozzá szóljon. Mindegy a kor, a rang, az érdem. Épp ezért is érkezett el közénk Jézus oly szegényes és egyszerű formában. Hiszen így bárki közel jöhet hozzá, a nemes rangú napkeleti bölcs és az egyszerű, koszos pásztor egyaránt. Csak a szív őszinte nyitottsága számít.

Idén karácsonykor váljék számunkra ajándékká ez az üzenet, hogy Isten meghallgat minket, ha szólunk hozzá. Legyen akár hálaadás, kérés, panasz vagy épp bűnbánat a szívünkön. Elérkezett közénk azon a csodálatos bethlehemi éjszakán Jézusban, és azóta sem távozott el tőlünk.

Ma is itt van, szeret Téged és meghallgatja imádságodat.

Nagy Gábor

Ádventi gyertyák,

vagy: az Úr négy adventusa"

Szeretem az ádvent csendjét, lila bűnbánatát, karácsonyi ígérő gyertyafényeit, a lélek elandalodását. Ahányan vagyunk és ahány esztendő, annyi féleképpen éljük meg, és mégis mindig hasonlóan év év után. Családi hagyományaink, szokásaink, vallási kötődéseink, felekezeti énekeink mind-mind csak színezik az örök és a maradandó ádventet. Bod Péter, Árva Bethlen Kata nagyaszonny udvari prédikátora mondta egyszer: az Úrnak négy adventusa (eljövetele) vagyon... Az első az volt, amikor megérkezett. Amikor a próféták által ígért nagy esemény bekövetkezett, és Mária szűz asszonytestének kapuján át az Ige testté lett. És az angyalok beleénekeltek az éjszaka sötétségébe, a lélek csendjébe:

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát!

Aztán egyszer megszülettünk mi is. S talán már átéljük - ahogy Bod Péter mondja - az Úr második adventusát is. Amikor egy szelíd ünnepen, egy csendes meditatív órán, vagy egy hirtelen-váratlan viharban megérintette szívünket az örök Szeretet... Aki még nem élhette át, annak kívánom ennek mély és tiszta örömét. Amikor az ember tudja, hogy az a betlehemi éjszakában zizzenő szalma azt hordozta, aki most éppen fontossá lett számomra, akiről egyházzatyák himnuszt énekeltek. De mindaddig, amíg azt nem tudom mondani a kételkedő, de meggyőzött szívű Tamással együtt, hogy „én Uram és én Istenem”, addig bizony üres a szívem. Kívánom mindenkinek az Úr második ádventjének ezt a szelíd, bölcsős, jászolmeleg örömét. Aztán majd jön az Úr harmadik adventusa is. Amikor elsiratnak bennünket, ha lesz még, aki szeret és elsirat; amikor beteljesedik rajtunk a keserű költői látomás „kiterítenek úgyis” valósága, és akkor az ember élete itt a földön véget ér. Akkor Isten örök, hatalmas és irgalmas memóriájába úgy hullunk bele mulékony életünkkel, ahogyan ő kiteszi a pontot életmondatonk végére. És az a nagy Kéz egy mozdulattal letakarítja az érett vagy üres, az értelmes vagy haszontalan élet kalászát. Olyan jó lenne készen lenni azon az órán! De most még múlik velünk és feleltünk az idő. És legyen még bármennyi idő a földi homokórák porszeméin számlálva, az angyalok azért már fényesítik harsonáikat. Már gyakorolják az utolsó, nagy trombitaszót, mert „azután” már csak ez marad hátra. Ahogy Bod Péter mondta: az Úr negyedik adventusa, amikor majd újra eljön. Van, aki azt mondja: „dies irae, dies illa”, rettenetes nap, tűzben, lángban, vészben, de van, aki tudja, hogy szegény utcalány-lelkére akkor ráborítja hófehér palástját a szent és tiszta Herceg, és felemeli magához elveszett szívű gyermekeit.

Az ádventi koszorú gyertyái figyelmeztetnek is, hogy miénk az Úr négy adventusa. Mert az első értünk történt, a másodikban bennünket keres, a harmadikban senki nem halja helyettünk halálunkat, s a negyedikben sem tuszkolhatunk magunk helyett oda eléje mást a némelyeknek félelmetes tűzvarázs-órán, a másoknak menyegzői örömet hozón. Mert vannak okos szüzek is, akik tudják, hogy ez a múlt idő csak arra való, hogy várják a Völegényt. „De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?” (Lk 18,8) *Ittész János püspök* (Elhangzott a Kossuth Rádióban 2001. december 2-án. Árva Bethlen Kata grófnő Erdélyben élt (1700-1759), Bod Péter református lelkész (1718-1769))

Nagyvelegi hírek

Mozgalmas időszakon van túl gyülekezetünk, ugyanis a téli vizesblokk felújítás után a nyáron és őszi folyamán társadalmi munkában kialakításra került egy gyülekezeti konyha, és sor került a gyülekezeti terem meszelésére és padlózatának cseréjére. Így most belülről szépen megújultak termeink, helyiségeink, melyeket a gyerekek rögtön használatba is vettek.

A nyár végén két napközis táborral népesítettük be a parókia udvarát. Előbb az aprócska tábor óvodás és kiskololás résztvevőivel, majd pedig az iskolások napközis táborával töltöttük meg étellel a templom kertjét. Az őszi folyamán megtartottuk hagyományos tábornapunkat, és a szintén már hagyománnyá vált őszi

napközis tábor, melyben idén első alkalommal nem felnőttek, hanem az ifjúsági szolgálattelvők segítettek a tábor zökkenőmentes működését.

Október 31-én nagy ünnep volt a gyülekezet számára, hiszen egy konfirmandusunk tett vallást hitéről, majd pedig a gyülekezettel együtt először léphetett oda az Úr oltárához. Lehetne szomorkodni is azon, hogy egyedül konfirmált Piringer István testvérünk, de nagyon megerősítő volt, hogy ő saját elhatározásából egymaga is végigcsinálta a közel másfél éves felkészítést.

November első vasárnapján aztán a gyülekezet is használatba vette a megújult termet, egy hálaadó istentiszteleten ünnepeltük meg, hogy gyülekezetünk otthona belülről megújulhatott. Novemberben megtartottuk indiai úti beszámolóinkat, és végül a gyülekezet egy kis csoportjával készülődünk az adventre, adventi koszorúkat készítettünk.

Bízunk benne, hogy gyülekezeti házunk gyakorta megtelik majd Isten dicsőségére. Hálával tartozunk idén is mindazoknak, akik támogatták a gyülekezetünket, akár anyagiakkal, akár munkájuk felajánlásával, vagy más materiális módon. Gyülekezetünk továbbra is örömmel fogad mindennemű adományt, felajánlást, ami a működésünket segíti, akár egyházfenntartói járulék formájában, akár egyszeri adományként.

Bankszámla számunk: 11736044-20011064-00000000

Bence Győző

ÁLDOTT ÜNNEPEKET!

Egyházközségeink lelkészei, munkatársaink, Evangélikus Óvodánk dolgozói nevében köszönjük az értünk elmondott imádságokat. Támogató adományait, kétkézi munkáikat, egyházfenntartási járulékaikat, adományait, amelyekkel az evangélium ügyét támogatták. Az Önök jóvoltából ebben az évben is szólt Isten ígéje, vigasztalt a betegágyak mellett, az élet győzelmét hirdette az elmúlás felett. Reménységünk szilárd, hogy aki elkezdte bennünk a jót, el is végzi azt Krisztus Jézus eljövételének napjára.

A jövő esztendőre nézve, ingadozó hitünk ellenére se feledjük el, az Úrhoz kiáltó imádságban hatalmas erő lakik! Használjuk mindenki épülésére:

„Hiszek! Segíts a hitetlenségemen!” (Mk 9,24.)

Minden kedves

olvasónknak, örömteli és békés karácsonyt, valamint Krisztusban megáldott új esztendőt kívánunk!

A Bakonyicsernyei, Sári, Nagyvelegi Evangélikus Egyházközségek elnökségei, lelkészei, és presbitériumai nevében.

Fehéren, feketén

Amikor 1995-ben lelkésszé avattak, mennyi kérdés és határtalan tenni akarás munkálkodott bennem. A kérdésekre lassan válaszok érkeztek „odafentről”, a tenni akarás pedig különböző hullámokban a mai napig elér. Lelkészként meg kellett tanulnom azt, hogy mit jelent titkot tartani, mit jelent mások életéből ízelítőt kapni egy-egy lelki beszélgetés alatt, mit jelent gyermekekkel, fiatalokkal és idősekkel foglalkozni. Az elmúlt másfél évtizedben pedig egy egészen új területen próbálja meg Isten az életemet és a hitemet.

Beteg emberek között szolgálok. Nem úgy, ahogyan minden lelkész teszi, amikor alkalmanként kórházi látogatásra megy egy-egy buzgó testvér mellé, hanem „hivatalból” vagyok a betegágyak között. Oroszlányi szolgálatom utolsó évében a helyi Ápolási Intézet mentálhigiénés munkatársa voltam.

Találkoztam olyan beteg idősekkel, akik csupán ápolást igényeltek (gyógyszerezés, kezelés, gyógytorna); mentálisan sérültekkel, akikkel nem volt olyan, hogy „elég”, ami a beszélgetések hosszát illette. S a halál révén állókkal, akik várták a buzdítást: lépjen tovább a „fény” felé... Megtapasztaltam, mit jelent csupán vegetálni, „csont-bőr életet” élni, de élni. Mit jelent várni valakinek a gyógyulására, s mit jelent a szerető családdal azért imádkozni, hogy „legyen meg a te akaratod”.

Csodálatos érzés lehet egy-egy élet indulásánál jelen lenni. Ezt tapasztalják meg a nővérek és az orvosok a szüléseteken, de ugyanilyen misztikus és felemelő – még ha ez furcsának tűnik is – valakinek az elmentelésénél jelen lenni, kezét fogni, segíteni az utolsó szinusztromusig.

2005-ben az életem és a szolgálatom Miskolcon (Diósgyőrben) folytatódott. S jött a felkérés: vállalom el a kórházlelkészi szolgálatot. Megalakult ugyanis az akkori

Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház és Egyetemi Oktatókórház területén az Intézményi Lelkészi szolgálat, s 2005 karácsonyán átadták az Isteni Irgalmasság ökumenikus kápolnát is. A szolgálat négytagú; egy római katolikus atya (Tóth Béla), egy görög katolikus parókus (Mosolygó Tibor), egy református lelkész-pszichológus (Gecse Attila) és e sorok írója, evangélikus lelkész alkotta. A görög katolikus parókus ma már Tótszegi István barátom.

Valamennyiünknek volt ápolásban eltöltött „előéletünk”, de egy ma már több ezer főt foglalkoztató kórházban (amely gyermek és felnőtt-kórházakat is magába foglal, és az iparáról híres megye legnagyobb munkaadója!), ahol ugyancsak több ezer beteg fekszik, minden tapasztalat kevésnek bizonyult. Amikor dr. Csiba Gábor akkori főigazgató főorvos először beszélt velünk, felhívta a figyelmünket a dolgozók lelki-gondozására is. Így indult hát és így működik most már 15 éve a szolgálat a betegek, orvosok, ápolók, látogatók, hozzátartozók végeláthatatlan tengerében.

Beosztás alapján minden nap van istentisztelet (kedden evangélikus), minden hónap második vasárnapján evangélikus istentisztelet a kápolnában. Állandó ügyeletet tartunk az irodában, ahol személyesen vagy üzenetrögzítőkön fogadjuk az osztályokról érkező hívásokat. Felosztottuk a kórházat, az épületeket, az osztályokat egymás között. Áramoltatjuk a híreket, címet-nevet egyeztetünk, ha véletlenül ráakadunk egy más vallású betegre. Hadd gondoljon mindenkit a maga papja! Éjszakánként egy-egy sürgős hívás után autóbá pattanunk, hogy el ne késsünk „valamiről”; megyünk, mert valaki éppen akkor fogja megvallani bűneit az Úrnak a nagy találkozás előtt...

Küldött élém Isten fiatal tumoros anyukát, aki négy gyermekét hagyta odahaza; bal-esetesen fiatalembert, akit a kórteremben hagyott el a menyasszonya; kopaszra nyírt kisfiút, aki mindenkitől fél; rossz házasságban élő ápolónőt, aki keresi az Urat; egykori beteget, aki ma beteghordóként vezekel – szavai szerint „korábbi bűnei miatt”.

Hogy milyen felkészítést kaptunk mindeh-

hez a munkához? Emberi válaszok helyett az Ige felel. „Egymás terhére hordozzátok...” (Gal 6,2a) Nincs több kérdés, nincs elmélkedés a felkészítés-felkészülés hatékonyságáról; menni kell, mert a fehér köpeny zsebében ott lapul a cédula a beteg nevével s a kórházi osztály rövidítésével. Én így hordozom nap mint nap.

A feleségem esténként megkérdezi: „Mi volt a kórházban?” S én sokszor nem tudom, mit feleljek. Születtek, meghaltak, jobban lettek, vigasztalást nyertek, vagy még jobban elkeseredtek. Ez történik mindennap. Van, hogy sikerül segíteni, útra indítani, erőt adni, Jézust jól hirdetni, s van, hogy a lelki-gondozó csendben marad, Isten csendje beszél helyettünk.

Sokan kérdezik, hogy milyen ez a szolgálat. A válasz, mint mindig, ez esetben is összetett, mert ugyanolyan, mint minden más szolgálat: segíteni kell. Isten Szentlelke által, a feltámadás hitével. S közben összehasonlíthatatlanul mások a külső feltételek. Nálunk nem mindig szól a harang, az orgona, helyette a nővérhívó sípol kíméletlenül. A hívek nem jól öltözöttek, hanem pizsamában vannak. Nem térdelnek az úrvacsoránál, és nem állnak fel az ige hallgatására, mert legtöbbször feküdni tudnak csupán, s van, hogy lábuk sincsen, amivel térdelhetnének, csak nézni tudnak. „Úgy.” Olykor gumikesztyű, maszk van rajtunk meg lábzsák, s a folyosón velünk szembejövő nem is tudja, hogy pappal találkozott, ezért nem köszön: „Erős vár a mi Istenünk!”

Itt nincs egyházadó, adomány, nincs hivatalos idő. Van azonban helyette más, ami hiányzik mindenhol: van idő mindenre. Itt senki nem siet, nem nézi az óráját, nem zavar a mobil. Itt nemcsak a hívó beteg, hanem az ateista is legtöbbször az Istent keresi. Itt nincs társadalmi rang, beosztás, mert a kórházi textil egyformává tesz. Emberré. Aki vágyik az Úristen erejére, olyan életre, amelyben mindent új alapokra helyezve fel lehet építeni.

Most már tudom, hogy élet-halál mezsgyéjén szolgálni a legtöbb, amit a mennyei Atya nekem ajándékol adhatott. Hát így élek, szolgálok én, néha „fehéren”, s van, hogy „feketén”.

Molnár József

Rövid hírek Bakonycsernyéről

Lajtorja ifjúsági ház

2019 augusztusában gyülekezetünk a Magyar Falu program „Közösségi terek fejlesztése” pályázati alapról 12 983 212 Ft-ot nyert a Lajtorja Ifjúsági ház felújítására. A benyújtott tervdokumentáció a következő felújításokat tartalmazza:

Külső munkák: - tetőhéjazat cseréje, a meglévő pala lebontása és a cserepes fedés elkészítése, valamint a tető szerkezetének részleges javítása, a földem hőszigetelése és a két vakolatlan külső fal (északi és nyugati) vakolása. A teljes épület külső színezése, díszítőelemek feltétele az ablakok fölél.

A belső munkák során a salétromos vakolatot eltávolítottuk, válaszfalakat bontottunk el. Ezután az állmennyezet gipszkartonozása fog elkészülni, valamint új villamoshálózatot építünk ki. A nagyon rossz állapotban lévő nyílászárókat is cseréljük. Új szabványos mosdóhelyiséget alakítunk ki. Az egykori vendégszoba felújításából kialakítunk egy kisebb foglalkoztatót, amelyhez különálló mosdó, melegítő konyha, WC és zuhanyzó is kapcsolódik.

A pályázat sajnos nem tartalmazta a rendkívül nedves falak szigetelését, amelyet AQUATURN technológiával önerőből végeztünk el, ahogy a falon kívüli vízszigetelést is. Továbbá, 45 fm hosszon az épület aljzatának hőszigetelését és 10 cm-es lépésálló hungarocelles hőszigetelést végeztük el. A konvektoros fűtés is megújul. A vizes helyiségekben takarékos fóliás infrafűtést, a foglalkoztatókban fűtő-hűtő klímákat szerelünk fel. Ez utóbbiakat kedvezményes "H" tarifával fogjuk üzemeltetni.

A műszaki ellenőr, Koselák Zsolt mérnök úr, aki feleségével együtt, Koselákné Mike Enikő építésmérnökkel részt vett a projekt előkészítésében is.

A fővállalkozó a pápai székhelyű UHCP Mérnöki és Fejlesztői Iroda lett, az alvállalkozók pedig falubéliek. Köszönjük a kedvező és testvéri árszabást, valamint egyéb felajánlásait, gondos szakértelmüket! A munkákat a nyár elejéig szeretnénk befejezni.

BMW motorosok látogatása

Október 19-én délelőtt szelíd motoros felvonulásként voltak szemtanúi a bakonycsernyei járókelők. Autós felvezetéssel megtekintették településünket, majd megérkeztek az Evangélikus Óvoda elé. A BMW Túramotor Klub magyarországi képviselői 40 motorral látogatták meg csendes falunkat. A tagság életszemléteiből adódik, hogy ott segítenek, ahol ennek szükségét látják. Így kapott óvodánk új galériát, fejlesztő játékokat. Az adományok összértéke meghaladta a másfél millió forintot. Köszönjük szépen! Köszönetünk jeleként gyermekeink áldást kértek énekekben, imában. Az adományozókat Turi Balázs polgármester úr is köszöntötte. Az ünnepségen Manvelján Izabella tanárnő szólaltatta meg az orgonát. Bach és Mozart művei finoman érzékeltették hangszerünk értékeit. A fenntartó megköszönte az adakozók példamutatását és ajándékait, majd Isten áldását közvetítette a jelenlévők felé. A fogadás alatt a gyermekek megcsodálták a hatalmas járműveket. Köszönjük Nyevrikel Árpád klubtag testvérünknek, hogy elhozta közénk barátait! Az Úr angyalai vezessék és vigyázzák minden utjukat!

Csillagász táborban

Ez alkalommal a megszokott időponttól eltérően a nyár végén rendeztük meg éves hittantáborunkat. Pályázati források bevonásával tartalmasabb programkínálatot tudtunk gyermekeink számára biztosítani.

A tábor tematikáját a csillagok köré építettük. Természetesen ez azt is jelentette, hogy a bibliai vonatkozású történeteket (Ábrahám-tól - Jézus Urunk születését hírül hozó csillagokig) összekapcsoltuk a világegyetemről szóló tudás átadásával is. A napindító áhítatok adták meg az adott nap alaphangját, majd egész nap valójában ezt dolgoztuk fel. Ebben az évben rekord magas volt a résztvevők és a segítők aránya. A tábor külön érdekessége volt, hogy nem csupán a szokásos települések evangélikus fiataljaival lehettünk együtt, hanem hárman egyenesen Nagy-Britanniából érkeztek hozzánk. A témába illeszkedően, egyik nap autóbusszal ellátogattunk a bakonybéli Csillagdába is, ahol speciális távcső segítségével megfigyelhettük Napunkat is. A kiállító termekben olyan speciális eszközöket is megtekintettünk, mint az Apolló Programban jelentős szerepet játszott holdjáró jármű, amelynek fejlesztéséhez magyar kutatók is hozzájárultak.

A 2020-as táborunk időpontja június 22-27 között kerül megrendezésre, szintén a Nagyvelegi Grünfeld Pál Evangélikus vendégházban.

Férfikör családi nap Csikvándon

Évente egyszer asszonyok, gyerekek is bepillantást nyerhettek a bakonycsernyei evangélikus férfikör életébe. Egy családi napra kinyílik zárt világuk, és elvisznek bennünket egy kirándulásra. Idén egy forró augusztusi napon Csikvándra látogattunk.

Csikvánd 500 lakosú település a Téli Kistérségben, ahol a Bakony kezdete találkozik a Kisalfölddel, és a Marcal és Rába folyók szelik át a síkságot. A falu ősi magyar település, első írásos említése 1270-ből származik. Már az 1300-as években templom épült, amely a török megszállás idején leégett. 1610 körül a Kisfaludy-család birtoka lett a terület. A maradék lakosság mellé „telepesek” érkeztek, többek között Székelyföldről is. A régi leégett templom alapjaira 1652-ben evangélikus templomot építettek. A falu lakossága ma $\frac{3}{4}$ részben evangélikus, $\frac{1}{4}$ részben katolikus.

Kozma Tibor, a falu polgármestere és édesanyja, aki bakonycsernyei származású szívvel vendégszeretettel fogadtak bennünket. Falubeli segítők közreműködésével készült fejedelmi ebédet kaptunk gyönyörű falusi vendéglátó épületükben. Az ételek alapanyagát saját gazdaságuk szolgáltatta.

A gazdag program a Polgár-kertészet gyümölcskészítő üzemében kezdődött. A kis családi vállalkozás 100%-os natúr préselt leveket készít egyebek mellett alma, körte, meggy, barack, sütőtök, cékla, homoktövis alapanyagokból. Ezután megtekintettük a dombföldi, gyönyörű, Árpád-kori Szent Jakab Plébániatemplomot. Ebéd után megnéztük a helytörténeti gyűjteményt. Régi viseletek, oklevelek, bútorok, berendezési tárgyak, játékok, babák és munkaeszközök idézték a hajdani korok embereinek életét.

Ezután jólesett egy kis séta és beszélgetés Csikvánd egyik fő nevezetessége, a kastély melletti liget árnyas fái alatt. A közel 5 hektáros területen szabadidőpark létesült kiülő padokkal, ösvényekkel, új telepítésű cserjékkel, virágokkal, valamint egy dísztóval. A fűrészgép tető alá került, a régi szőlőprésekkel együtt kiállítási tárgy lett.

Kozma Tibor megmutatta nekünk a felújított tsz épületekben újjáélesztett gazdaságot. A falu természeti adottságai, éghajlati jellemzői, a talajviszonyok alkalmasak a zöldség- és gyümölcs termesztésére, így a közmunka program által a település egy hagyományörző iparágat, a mezőgazdaságot karolta fel. Az általános településrendezési feladatokon túl, így a zöldségek, gyümölcsök termesztésével, illetve ezek feldolgozásával foglalkoznak a közfoglalkoztatottak, akiknek ez a lehetőség sok esetben egy utolsó szalmaszál, hogy saját magukat és családjukat fenn tudják tartani. A sok hagyományos zöldség és gyümölcs (pl. vörshagyma, fokhagyma, sárgarépa, alma) mellett rengeteg különleges és a "nagy mama kamrájában is megtalálható" lekvárral (céklalekvár, cukkinilekvár, szilvalekvár, alma-lekvár), befőttel, savanyúsággal, valamint – a mára már a környékben is híressé vált – fűszerpaprikával várják a heti piacnapon a kedves érdeklődőket. Megcsodáltuk a lekvárok, befőttek, aszalványok, fűszerek színpompás sorait, ahogy szemet gyönyörködtető rendben sorakoztak a gazdasági épület polcain. A polgármester büszkén mesélte, hogy a környező településekről is érkeznek ide a vevők, a hasznot pedig visszaforgatják a falu és kis gazdasága fejlesztésére.

Ezután tekintettük meg magát a kastélyt belülről, amely egyik részében az óvoda működik, másik részében az Integrált Közösségi és Szolgáltató Tér kapott helyet könyvtárral, irodákkal. A boltíves pincében a helyi termékeket népszerűsítő pult, ill. rendezvényterem várják a látogatókat. Itt néztük meg a szőlőhegyről készült kisfilmet, amely megható történeteket idézett a falu korábbi, nagyra becsült lakóiról, életükről, szőlőbeli tevékenységükről.

A program a „szőlőhegy” látogatásával zárult. Bakonycsényei szemmel érdekes, hogy a szőlőt, amely alig emelkedik ki a környező síkságból, ott is hegynek nevezik. Ahogy Kozma Tibor elmesélte, pontosan ismerjük a hegyalapítás dátumát, 1799. március 1-én engedélyezték a szőlő telepítését az egykori erdős Cserhátra. A munkák megkezdésével egyidejűleg kezdődött a „gunyhók” építése. Anyagukat helyben termelték ki, az épületeket náddal fedték. Napjainkra több régi présházat felújítottak, a szőlőhegy immár gyönyörű kistérségi látványosság. Bort kóstoltunk, pogácsát ettünk hozzá, a gyerekek szőlőt is kaptak.

Teli gyomorral, telve vendéglátóink szeretetével indultunk haza. Köszönjük a helyieknek, köszönjük a szervezőknek, köszönjük a férfikörnek. Köszönjük Istennek ezt a szép napot.

Benis-Jahnov Janka

A Felébredtek ünnepén Finnországban

Július első hetében gyülekezetünk delegáltjai részt vettek a körti ébredési mozgalom nagy nyári ünnepén, amelyre ezúttal is több mint 20 000 főt vártak a szervezők. Az ünnep igazi lelki feltöltődés a résztvevők számára. A rendezvénysorozat egy hosszú hétvégéből áll, amely során igehirdetéseket, biznyságtételeket, úgynevezett seuratokat, rövid összejöveteleket tartanak, közben nagyon sok lelki éneket énekelnek. Ebben az évben éppen nivalai testvérgyülekezetünk nyerte el a rendezés jogát. Az előkészítők négyéves alapos tervezést követően jutottak el, a minden részleteiben kidolgozott rendezvény megvalósításához.

Csoportunk repülővel utazott Helsinkibe, ahol rövid városnézésre volt lehetőségünk az ottani lelkesítő Anna Maija Viljanen Pihkala kedves vezetésével. Megtekinthetjük a gyönyörű, neoklasszikus stílusú székesegyházat, mely az ókori görög épületekre emlékeztet. Igazán szokatlan számunkra, hogy az evangélikus templom egykori kriptája, ma kávézóként szolgál és kiállításoknak ad teret. Vásárolhattunk Helsinki leghíresebb piacán, ahonnan hihetetlen kilátás nyílt a kikötőre és a Balti-tengerre. Két fantasztikus, futurisztikus könyvtárba is ellátogattunk. Igazán impozáns látványt nyújtottak, főként az, amely mind külsőleg, mind belső tereit tekintve egyaránt hajóra emlékeztet. Csodálatos letisztult formavilág, rend, tisztaság, nyugalom jellemzi a mesés szobával, üldögélő lépcsővel, csendes szobákkal ellátott intézményt. Annak ellenére, hogy hétköznap délelőtt volt, sokan látogattak, szülők gyermekeikkel, fiatalok, idősök egyaránt, mindenki példás fegyelmességgel.

A helyi tömegközlekedést használva, (mely gyors, pontos és gyönyörű tiszta) jutottunk a reptérre, s már folytattuk is tovább utunkat Ouluba, majd innen Nivalába, ahol vendéglátóink már vártak minket. Nivalában a kedves, vendégszerető fogadtatás után elfoglalhattuk szállásunkat, ami a munkatársak számára fenntartott épületek egyikében volt.

A következő napok eseménydúsán és gyorsan teltek. Igyekeztünk mi is kivenni

részünket az előkészületekből. Igazán megtisztelő volt, hogy nem csupán vendégként tekintettek ránk, hanem az ottani gyülekezet hasznos tagjai lehettünk és munkánkkal kicsit mi is hozzájárulhattunk a nagyszabású rendezvény szervezéséhez. Sokfelé kirándultunk, felfedeztük a környéket, s minden alkalommal kísérőt is kaptunk magunk mellé. Köszönet Sannának, Martti Viljanen lelkésznek. Megtapasztaltuk milyen az, ha éjfélkor is süt a nap. Emiatt állandóan kicsit időzavarban voltunk.

Aztán elérkezett az Ébredés Ünnep! Felémelő érzés volt ott ülni a sokaságban, apró porszemként a 20 000 ember között, hallgatni a biznyságtételeket, együtt énekelni finn nyelven. Nagyon sokan voltunk jelen, mégis valamiféle áldott nyugalom, és „csend” telepedett a helyszínre. Armoassa avarassa! Tágas kegyelem! Így fordította kísérőnk. Fiatalok, idősök, gyerekek együtt énekeltek, imádkoztak. Azt hiszem, mindannyiunk nevében mondhatom: hálások lehetünk, hogy részt vehettünk ezen a különleges eseményen. Köszönet Anna Maijának a szinte állandó jelenlétéért, fordításért, gondoskodásért!

Sajnos hamar eltelt a néhány nap, melyet Finnországban tölthettünk! Az ünnep végét nem várhattuk meg, mert repülőnk indult haza. A gép indulása előtt azonban volt még annyi időnk Helsinkiben, hogy megtekinthessük az egyedülálló lutheránus Szikla-templomot, mely a modern finn építészlet egyik legérdekesebb alkotása. Gránitsziklába vájták, de a hatalmas, 180 ablakból álló tetőn keresztül elegendő fény jut az épület belsejébe. Az 5-8 méter magas falak vakolatlan festetlen sziklák. A templom kitűnő akusztikája lehetővé teszi, hogy rendszeresen hangversenyeket tartsanak benne. Ottlétünkkor néhány percre megszólalt az orgona, ez igazán méltó lezárása volt utunknak.

Rövid, de annál tartalmasabb kirándulásunk alatt csupán ízelítőt kaptunk ebből az egészen különleges északi világból. Az egyszerűségből, az alázatból, a tisztaságból, a nyugalomból, és empátiából. Bizony itthon még lenne min változtatnunk! Rajtunk áll! Köszönjük, hogy ott lehettünk!

Kalincsné Kardos Bernadett

Súri hírek

Az utolsó pohár

Az idei évben több olyan sajnálatos haláleset is történt a környezetünkben, melyeknek bekövetkeztét az alkohol rabságának gyilkos hatása tragikus módon szította. Szörnyű abba belegondolni, amikor valaki még élhetne, családjával lehetne rendezett körülmények között, de emiatt a sötét megköötöttség miatt tönkre mennek kapcsolatai, testileg-lelkileg leépül, majd idő előtt távozik közülünk. Különös aktualitást ad a témának az ünnepi időszak, amikor a családi ünneplések esetenként mulatozásba csapnak át, ahol nem mindig könnyű megtartani a mértéket.

Nem vallom azt az álláspontot, hogy a keresztyén ember egyáltalán ne fogyasztson alkoholt, akár ünnepi koccintáskor, vagy egy kellemes családi ebédnél. Bár igaz, hogy valakinek épp ebben van békessége. Meglátásom szerint fontos szem előtt tartani itt is az Ige igazságát: Minden szabad, csak ne váljak semminek rabjává. (1Kor 6,12b). „A Biblia így ír az alkohol hatásairól: „Kinek zavaros a szeme? 30 Azoknak, akik bor mellett mulatnak, és a fűszeres bort kóstolgatni járnak. (...) 32 De végül megcsíp, mint a kígyó, megmar, mint a vipera. 33 Szemed zavaros dolgokat lát, te magad pedig összeviszva beszélsz.” (Példabeszédek 23,29-33) Lelki, testi tisztítást visz végbe.

Mikor lesz valaki alkoholista? Ha rendszeresen, eleinte hétfvégén, majd naponta fogyaszt szeszes italt. Ha kihagyja, hiányzik, mert nem tud nélküle élni. Eleinte miatta, majd később érte remeg, amit csak az egyre több ital szünteti. Elissza keresetét, vagyonát, otthagyja állását, nem törődik családjával. Egy cél élteti csak: inni. Az ivás pedig siettet a halált. „Akkor hagyom abba, amikor akarom” – jelenti ki gögösen, de nem képes rá, mert rabja lesz az italnak.

Van szabadulás ebből a rabságból? Ehhez először az okát kell megtalálni. Sú-

lyos kudarcok, lelki sérülések rejtőznek mögötte. Valami nem sikerül, bánatra, kudarcra jó gyógyszer az ital. Búfelejtő, bátorságot ad, a nehézség kicsivé válik az alkohollal, de csak amíg el nem múlik a hatása – utána minden egyre rosszabb. Jön a rideg valóság, jönnek a következmények és az összeomlás.

Az összetört emberhez pedig így szól Isten: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!” (Ézsaiás 43,1). Jézus az életet kínálja neked a siettetett halál helyett. Válaszd inkább Őt, aki képes megszabadítani és meggyógyítani.” /részletek az Evangélikus Missziói Központ „Van segítség az alkoholbetegségből” c. kiadványából/

Néhány megfontolandó adat:

- Hazánkban az egy főre eső éves fogyasztás, literben mért tiszta alkohollal számolva: évente 11 liter/ fő (OECD)
- Magyarországon ma nagyjából 400.000 embernek vannak alkohol problémái (KSH)
- Világszerte minden évben 3 millió ember hal meg a túlzott alkoholfogyasztás következményeitől (WHO)

Segítségkérés:

- Református Iszákosmentő Misszió, 06 33/507-100, www.kekkereszt.org
- Katolikus Alkoholistamentő Szolgálat 0620/775-3135, kaszlelkikozpont.hu

Kerítésőpítés

Régóta tervezett munkához fogtunk neki szeptember beköszöntével. A Gyülekezeti Házunk utcafronti, illetve szomszéd telek felőli hátsó, omladozó, balesetveszélyes kerítései lebontásra kerültek és elkezdődött az újjáépítés. Mindkét esetben új alapozásra és új felépítményre volt szükség. Az utcafronti kerítés új kialakítást kapott, mellyel 6 m kerítésszakaszt tudtunk spórolni. A nyitottá váló telekszakaszra parkosítást tervezünk. Ezek mellett az udvaron található régi kút felújítása is elkezdődött.

A jelenleg tapasztalható építőipari ár-emelkedéseket mi is megéreztük. A beruházás költségei immár meghaladták a 2 millió Ft-ot. Ezúton is köszönjük gyülekezeti önkénteseink és az önkormányzati

dolgozók segítségét, akik nélkül ez az összeg még magasabb lenne.

A munka viszont még nincs kész. Az oszlopközpöket kitöltő kerítéselemek és kapuk kivitelezésére, a szükséges tereprendezésre és az elengedhetetlen udvari térkövezésre már csak a 2020. gazdasági évben tudunk sort keríteni.

Gondoljunk erre a megvalósítandó célra is adományaink és egyházfenntartói járulékok befizetésekor. Ne felejtjük: amikor a gyülekezetet építjük, a magunkét építjük! Isten dicsőségére és közösségünk javára.

A Súri Evangélikus Egyházközség nevében ezúton is köszönünk minden adományt és az egyházfenntartói járulékok befizetését, mellyel a 2019-es évben is lehetővé tették a gyülekezet működését, épülését.

Tisztelettel kérjük, aki esetleg eddig elmaradt az idei évi egyházfenntartás befizetésével, azt mihamarabb pótolni szíveskedjen. Az egyházfenntartás összege 2019-ben 7000Ft/fő/év. Befizethető személyesen Zsargó Istvánnénál, személyesen a Takarékszövetkezet bankfiókjaiban, átutalással, vagy a lelkész hivataltól igényelhető sárga csekken.

Súri Evangélikus Egyházközség bankszámla száma:

62900029-15200505-00000000

Ünnepi beszéd adventi gyertyagyújtáson

Holnap megkezdődik az a négyhetes időszak, ami a karácsonyi ünnepünket hivatott előkészíteni.

Szent meggyőződése, hogy karácsony titkát csak a gyermek érti meg igazán. Nem véletlenül vannak most is itt körülöttünk gyermekeink és unokáink. Segítenek, emlékeztetnek bennünket egykori gyermeki önmagunkra, és amikor rájuk tekintünk, szemekben még felfedezhetjük azt a szent csillogást, ami hűségesen visszatükrözi közelgő ünnepünk meghitt belső ragyogását.

Tegnap kaptam kézhez azt a kedves gyermekeknek szóló szindarabot, amely bábok segítségével az egészen kicsi gyermekek nyelvén beszéli el milyen ünnep is a karácsony. A gyermekek és a gyermeklelkű felnőttek kedvéért elmesélem, miről szól.

Mazsola elindul az erdőben, hogy a téli szünetben szánkózni és hógolyózni hívja az állatokat. Hívja a kutyust, aki sajnos nem ér rá, mert a házára még nem rakta fel az ünnepi díszeket, hívja Cirmit, de ő az ajándékok elkészítésével foglalkozik. Hiszen közismerten nagy rokonsága van, 13 testvére 13 unokatestvére, és 10 sógora... stb..

Így végül nyuszi maradt egyetlen reménysége, aki sajnos mogorórt, répát és diót gyűjt, hogy a karácsonyi süteményeket és nagy-szerű étkeket el tudja készíteni a közelgő ünnepre.

Szegény Mazsola teljesen össze van zavarodva, mert nem érti, akkor most milyen ünnep is ez a karácsony? Így találkozik bagollyal, aki megkérdi tőle: - „Mi bánt?

- Tudod, szerettem volna játszani, menni a barátaimmal, de senki nem ért rá. Mindenki a karácsonyra készül, de mindenkinek más miatt fontos. A kutyusnak a díszek miatt, a cicának az ajándékok miatt, nyuszinak a sütés-főzés, lakmározás miatt. Én szomorú vagyok, mert nem tudom, miért fontos a karácsony, és miről szól pontosan.

-Tudod a karácsony a legszebb és legboldogabb ünnepünk. Nagyon sokat készülünk rá, hiszen ekkor ünnepeljük Jézus születését.

- Jézusét?

- Bizony! Ő Isten Fia, a mi Megváltónk! Karácsony róla szól, és csak ő a legfontosabb.

- Értem... Hú.. de akkor a díszítés, az ajándékozás, a sütés? A többiek nem ünnepelnek?

- Tudod, Mazsola, a házunk, a szívünk feldíszítése fontos. Ugyanígy kedves szokás, hogy megajándékozunk egymást, és persze az is az ünnep része, hogy sokféle finomságot készítünk. De akinek csak ezt jelenti a karácsony, az nem jól ünnepel!

A díszítés, az ajándékok, a sütemények az ünnep részei, de azért vannak, hogy arra tudjunk figyelni, aki igazán fontos, és akit igazán ünnepelhetünk.

- Tudom! Jézusra! Akiről a karácsony igazából szól!

- Úgyes vagy, Mazsola! Látom figyeltél! Most pedig gyere, és szívesen játszom veled egy kicsit!”

Mazsola már tudja, gyermekeink ösztönből áhítattal élnek meg karácsony szent ünnepét.

Magam, családom, és gyülekezetünk nevében azt kívánom, 2019 karácsonyán és az újévben, vizsgáljuk meg idei ünnepünket, ünnepi szokásainkat és keressük meg benne Jézust! Tegyük fel magunknak a kérdést, milyen karácsonyunk, és milyen életünk van vele? S milyen életünk, milyen karácsonyunk van nélküle? Ez a négyhetes időszak, ha okosan élünk az előkészületi idővel, megújíthatja életünk. S ha nincs jelen Jézus, ha nincs az őt megillető helyen életünkben, akkor hívjuk be életünkbe őt. Egészen a szívünk, a gondolkodásunk, az érzéseink legbelsőbb helyeire, állítsuk őt középre! Jézust ünnepelve, hogy velünk élve mindennél különlegesebbé tegye a mi életünket, ünnepé varázsolja hétköznapijainkat és Isten megváltott szabad gyermekeiként királyi méltóságot adjon nekünk és gyermekeinknek. Legyen ő azzá, akit Isten nekünk szánt, bűnünk szabadítója, életünk Megváltója, sorsunk megfordítója.

Ámen

Szarka István

Aki könyörül...

Igehirdetés Advent első vasárnapja 2019.12.01.

Az terelgeti őket, aki könyörült rajtuk.

Az ideai adventre készülve eszembe jutott egy régi olvasmányélményem, Samuel Beckett drámája a Godot-ra várva. Ebben két csavargó, ma talán így mondanánk hajléktalan, áll egy út széli fa alatt és Godot úrra várnak. Ez az egész dráma lényegi cselekménye. Próbálják elűtni az időt, reménykednek, csalatkoznak, beszélgetnek az élet kérdéseiről, saját nyomorúságos helyzetükről. Az első felvonás végén érkezik egy fiú, Godot úr üzenetével „hogy ma este nem jöhet, de holnap föltétlenül eljön”.

Azután másnap sem jön... a várakozás és a kétségbeesés olyan nagy, hogy már-már az életük eldobását fontolgatják, de még ahhoz is túl szerencsétlenek...

Sokan próbálták megfejteni a dráma titkát, de a szerző mindegyik próbálkozást cáfolta. S én sem kíséreltem meg feloldani a titkot...

De azt szívesen megosztom Önökkel, miért jutott eszembe pont ez a mű. Azért, mert a várakozásról szól, illetve arról hogy egy nagyhatalmú, vélhetően minden problémára megoldást hozó hatalmas személy érkezését várják benne, mégpedig hősies kitartással.

Az advent ideje is ilyen. Várakozunk, mert ígéretet kaptunk arra, hogy az Úr elérkezik hozzánk. S abban is biztos vagyok, hogy ma közöttünk még a legelesettebb ember is sokkal jobb körülmények között él, mint a történetünk főhősei, Vladimir és Estragon. Van fedél a fejünk felett, van mit enni, emberek vesznek körül bennünket, barátok, családtagok, szomszédok, akik figyelnek ránk.

Bár kétségkívül jobban élünk, de azért nekünk is jócskán akad megoldani való problémánk. Semmiféle jólét, társadalmi és jól fejlett szociális kapcsolat sem képes megvédeni minket a bennünk élő bűntől, a szorongásra, a búskomorságra hajlamos embertől. Mert hiába van jólétünk, ha nincs időnk élvezni azt, ha hajsolt életünk miatt odalett egészségünk, ha társas kapcsolatainkat beáldoztuk a munka oltárán. S hiába élünk jól, de örökké nem élhetünk, minden jónak vége szakad egykor... Ha csak észre nem vesszük a titkot...A nagy, minden hatalmat bitoló „Godot úr”, már régen eljött közénk. Eljött hozzánk, amikor elküldte a Fiút, azt a pásztor-gyermekeket, aki legelteti az Úr nyáját.

Mert ez a pásztorfiú, talán sejtik már a titkot, a nagy, minden problémát megoldó Úr nevében jött el hozzánk. Egyetlen üzenete volt: „higgyetek Istenben, higgyetek énbennem!” Jn.14,1

Róla szól ez az igei üzenet is. Jézusról, akinek elküldése által Isten kegyelmet adott. Ilyen gyönyörűen írja ezt Ézsaiás: *A kegyelem idején meghallgattalak, a szabadulás napján megsegítetek.* Mindezt múlt időben. Mert a kegyelem Jézus Krisztus keresztyén által mindenki számára nyilvánvalóvá lett. A szabadságot viszont, paradox módon akkor nyertük el, amikor engedelmes szolgák leszünk. Szolgái Jézus Krisztusnak.

S a dráma, az igazi dráma az, ha nem ismerjük fel a távollevő Istent, követében, a Fiúban. Aki Istent teljes joggal és hatalommal képviseli. Ha őt megtagadjuk, ha nem várunk tőle már semmit és elveszítjük gyermeki áhítatunkat. akkor sivárrá és reménytelenné lesz életünk.

Mivel az Úrnak úgy volt kedves, hogy egy Fiút küldjön önmaga helyett, hogy ő intézze el sorsunk és dolgaink, akkor érjük be vele, és éljünk általa!

(„Íme, itt vagyok, amint a könyvtekercsben meg van írva rólam, hogy teljesítsem a te akaratodat, Istenem.” Zsid10,7)

Fogadjuk el Őt Istentől jövő ajándékként.

Megajándékozottaként legyünk mi is a jó hír hordozói! Juttassunk a szűkölködőknek azokból az ajándékokból, amit a gondviseléstől kaptunk! Az ünnepi előkészület alkalmassá tehet bennünket rá, hogy az Isten szeretetének eszközei legyünk!

Mert egyedül ő oldotta meg a nagy kérdést, a minden bajunkra szóló választ. Odaáldozta életét, hogy megváltson bűntől, haláltól. Keressék benne az Isten országát és minden mást, végül majd ráadásképpen meg fog adni nekünk. Az ige ígérete szerint: nem éhezünk, és nem szomjazunk majd, nem bánt a Nap heve, mert az a Fiú terelgeti életünket, akinek Isten átadott minden hatalmat, mennyen és földön. Ő az, aki könyörült rajtunk, és elvezet minket az élet vizének forrásaihoz. Ámen

Szarka István

ALKALMAINK

ISTENTISZTELET

Minden vasárnap és ünnepnapon, Súron 9.00, Bakonycsernyén 10.30. Nagyvelegen 11.00 Minden hónap első vasárnapján, úrvacsora Bakonycsernyén, Súron. Nagyvelegen.

SZÓRVÁNY ISTENTISZTELET

A hónap első vasárnapján: Bodajkon 15.00 a református templomban

BIBLIAÓRÁK

Bakonycsernye: kedden a Béketelepen 14.00, csütörtökön a lelkesi hivatalban 15.00

Súr: Szervezés alatt

Bodajk: Havonta egy alkalommal megbeszélés szerint magánháznál

IRODALMI KÖR

Bakonycsernye: csütörtökön 16.00 a könyvtárban kihirdetés szerint Céltudatos élet, beszélgető kör kéthetente, megbeszélés szerint

ÉNEKKARI PRÓBÁK

Örömhír kórus: szerdán 18.00 a gyülekezeti irodában

IFI ÓRÁK

Bakonycsernye: Konfirmációi oktatás péntek 16.00

Kis ifi Bakonycsernye: péntek: 17.00; Nagy ifi 18.00

Súr: konfirmációs óra szerda 17.00 Ifi óra Péntek 17:00

BABA-MAMA KÖR

Súr: szerda 9:00

ÜNNEPI ALKALMAINK	
Időpont	Alkalom
BAKONYCSERNYE	
Dec. 24-én 18.00	Karácsony esti istentisztelet
Dec. 25-én 10.30	Karácsonyi istentisztelet úrvacsorával
Dec. 25-én 15.00	Gyermekek karácsonyi szolgálata
Dec. 26-án 10.30	Karácsonyi Istentisztelet úrvacsorával
Dec. 31-én 18.00	Óév-esti istentisztelet
2020. Jan. 1-én 10.30	Újév napi istentisztelet úrvacsorával
2020. Jan. 6-án 10.30	Vízkereszt istentisztelet
SÚR	
Dec. 22-én 9.00	Ádventi istentisztelet a gyülekezeti teremben
Dec. 22-én 17.30	Ádventi gyertyagyújtás majd „Legyen ünnep” címmel ádventi koncert az Evangélikus Templomban az önkormányzat szervezésében.
Dec. 24-én 16.00	Istentisztelet a templomban a gyerekek szolgálatával
Dec. 25-én 9.00	Karácsonyi istentisztelet úrvacsorával.
Dec. 26-án 9.00	Karácsonyi istentisztelet
Dec. 29-án 9.00	Istentisztelet az év utolsó vasárnapján a decemberi születésnaposok köszöntésével
Dec. 31-én 16.00	Istentisztelet, ahol megemlékezünk az évben megkezdett, megkezdett és eltemetett testvéreinkről.
2020. 01.1-én 16.00	Újév napi istentisztelet úrvacsorával
NAGYVELEG	
Dec. 24-én 17.00	Istentisztelet a templomban
Dec. 25-én 11.00	Istentisztelet úrvacsorával a gyülekezeti teremben
Dec. 26-án 11.00	Istentisztelet a gyülekezeti teremben
Dec. 31-én 17.00	Óév esti istentisztelet a gyülekezeti teremben
2020. Jan.1-én 11.00	Istentisztelet úrvacsorával a gyülekezeti teremben
BODAJK	
Dec. 25-én 15.00	Istentisztelet úrvacsorával a református templomban

ANYAKÖNYVI HÍREK

A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN RÉSZESÜLT

Bakonycsernyén:

- Szekeres Noémi Szekeres Gergely és Lampert Zsanett
- Szekeres Olivér Szekeres Gergely és Lampert Zsanett
- Szekeres Gergő Szekeres Gergely és Lampert Zsanett
- Csányi Zsófia Fanni Csányi Szilárd és Novák Márta
- Szvitek Orsolya ifj. Szvitek Ákos és Nagy Orsolya
- Bakó Zsolt Botond Bakó Zsolt és Szarka Ágnes
- Schleier Márton Schleier Áron és Dr. Sente Virág
- Szok Mihály Szok Mihály és Szarka Viola
- Krausz Hanna Krausz Ferenc és Takács Nikolett

Nagyvelegen:

- Izsó Vivien (10 éves) Izsó Szófia (5 éves) Géring Diána és Tóth Tibor gyermekei
- Farkas Dóra (1 éves) Farkas Máté (1 éves) Farkas Károly és Cseszneg Szilvia gyermekei
- Nagy Anna (fél éves) Nagy Tamás és Szloboda Judit gyermeke
- Piller Anikó (36 éves) felnőtt
- Berger Bianka (9 éves) Berger Tibor László (1 éves) Berger Tibor és Piller Anikó gyermekei

Súron:

- Varga Nóra – Varga Gábor és Molnár Albertina gyermeke
- Knolmár Vanda – Knolmár Gábor és Cséve Edina gyermeke

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK:

Bakonycsernyén:

- Pfiffer Dániel és Horváth Barbara
- Tóth József és Hodula Eszter
- Huggard Douglas William és Mihályi Mónika Klára

Nagyvelegen:

- Lampert Csaba és Stróbl Dorina
- Dr. Hegyi Ferenc és Viczai Bettina
- Farkas András és Zemka Zsuzsanna

Súron:

- Sárközi Csilla és Horváth Roland
- Nyári Imola és Tarcsi Gábor
- Csapó Zsófia és Rausch Imre

A FELTÁMADÁS REMÉNYSÉGÉBEN KÍSÉRTÜK UTOLSÓ FÖLDI ÚTJÁRA

Bakonycsernyén:

- Hanzli László 55
- Skrabák Tibor 89
- Nochta Pál 79
- Fürst Imréné 82
- Jakab Józsefné 89
- Soproni Imre 84
- Nádvári Mihályné 91
- Mekota János 74
- Kalincskák László 71
- Bocskai Ferenc 73
- Horváth Károly 65
- Vágó Vilmos 64
- Nochta Mihályné 88
- Fidrich Mihályné 85
- Kuti Jánosné 89
- Galló Mihályné 89
- Tamási Ferencné 87
- Márfi Krisztián 4

Nagyvelegen:

- Bóza László 79
- Strohéber Károlyné szül. Petrő Erzsébet 85
- Kaiser Ferencné szül. Simon Vilma Anna 93
- Szántó Sándorné szül. Bodó Rózsa 91

Súron:

- Mireider Csaba 59
- Rédl Imréné 68
- Matyeák Ferencné 83 éves korában

Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak fáradásaikból, és cselekedeteik követik őket

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség bankszámla száma:

12080607-01466049-00100007

A fenntartói járulék önkéntes, ajánlott mértéke: az egy főre jutó éves nettó jövedelem 1%-a

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség kiadványa

Bakonycsernye Dózsa Gy. u. 1

Tel/Fax: 22-592-000

Mobil: 06-20-9815923; 06-20-770 3008

Email: istvan.szarka@lutheran.hu

Felelős kiadó: Szarka István esperes

Számítógépes szerkesztés: Cseryin Sándor

Email: cseryin@freemail.hu

Web cím: <http://bakonycsernye.lutheran.hu>